

Dr. Tóth János

(Kaposfüred, 1929. január 24. – Nizza, 2006. december 26.)

Okleveles erdőmérnök, az erdészeti tudomány doktora, egyetemi tanár, kutató, cédrusszakértő, szakkönyvíró, a magyar-francia erdészeti kapcsolatok újjáélesztője, az OEE Tiszteletbeli tagja

1929. január 24-én született Kaposfüreden (Somogy megye). 1953-ban szerezte meg erdőmérnöki oklevelét Sopronban. Az '56-os forradalomban mutatott szerepvállalása miatt 1957 februárjában az ország elhagyására kényszerült.

Néhány éves előtanulmány után 1960-1967 között a Szaharában működött közre kezdetben olajlelőhelyek kutatásában, majd kísérleti fásítások, klimatikus és talajtani megfigyelések, termőhelyfeltárások, illetve fafajmegválasztások munkáiban.

1967-től a Francia Erdészeti Tudományos Kutató Intézet (INRA) munkatársa, ahol az Avignoni Kísérleti Állomáson 1968-1994 között mint csoportvezető kutató erdőmérnök dolgozott. Kutatásainak eredményeit több mint ötven tudományos közlemény foglalja össze a különböző francia, magyar és más nemzetközi lapokban. Cédrusszármazás-vizsgálatokat, utódvizsgálatokat létesített. A magyar akác-nemesítési és gazdálkodási eredmények franciaországi tolmácsolója. Szakmai és baráti segítségnyújtása révén az '50-es években megkezdett exóta programok új megfogalmazást és lendületet kaptak. Eddigi kutatói munkássága összefoglalásaként jelent meg a cédrusokat feldolgozó nagy monografikus munkája.

Tóth Jánosnak döntő szerepe volt az utóbbi négy évtized magyar-francia erdészeti szakmai és egyesületi kapcsolatok megteremtésében, kiszélesítésében. 2000-ben az OEE vándorgyűlésén részt vevő francia delegációt vezette. Még ugyanabban az évben – előkészítő munkája nyomán – fogadta francia társegyesülete (SNICEF-CGC) az OEE négyfős delegációját. Tóth János mindkét oldali ismertségének, kapcsolatainak köszönhetően 1970-től több mint 50 fiatal erdőmérnök járhatott Franciaországban, ismerkedhetett meg az ottani szakmai szervezetek (gazdálkodás, oktatás, kutatás, fejlesztés, magánerdő-gazdálkodás menedzselése stb.) tevékenységével. Tóth János emberi, baráti, kollegiális segítőkészsége és kimagasló szakmai példamutatása sok magyar erdész életútjára gyakorolt pozitív hatást. Sokat tett az OEE és a francia szakmai egyesülések kapcsolatának előmozdítása terén, szélesebb értelemben a magyar-francia erdészbarátság ügyében. Megalapította az OEE Erdőművelési Szakosztály keretében működő Cédrus Bizottságot. Az Országos Erdészeti Egyesület 2006-ban tiszteletbeli tagjává választotta.

Főbb munkái: *Az Atlasz cédrus (Cedrus atlantica) virágzásbiológiája, magtermése és természetes újulata Dél-Franciaországban* (doktori disszertáció, 1978); *Cédrus-monográfia* (francia, majd kivonatolt formában magyar nyelven).

Sírhelye: Dr. Tóth János sírja a nizzai (Franciaország) temetőben található.

Dr. Szodfridt István

(Győr, 1930. november 7. – Sopron, 2011. május 13.)

Bedő-díjas okleveles erdőmérnök, a mezőgazdasági tudományok kandidátusa, professor emeritus, a Magyar Köztársasági Érdemrend tiszti keresztje birtokosa, az OEE Tiszteletbeli tagja

Győrben született 1930. november 7-én. Erdőmérnöki oklevelét 1953-ban kitűnő eredménnyel szerezte meg. Öt évig a Keszthelyi Állami Erdőgazdaságnál, majd 25 éven keresztül az Erdészeti Tudományos Intézetben dolgozott. 1965-ban megbízták a kecskeméti Duna-Tisza közti Kísérleti Állomás megszervezésével és vezetésével. Ezt a feladatot közel két évtizeden át látta el. Kezdeményezője volt a magyarországi táji erdőművelési irányelvek erdő- és termőhely-tipológiai alapelveken való kidolgozásának. Ehhez felhasználta az Őrségben és a Vendvidéken végzett vegetációtérképezési tapasztalatait. Nagyban hozzájárult az alföldi erdők termőhelyeinek jobb megismeréséhez,

osztályozásához és az alföldi erdőgazdálkodás fejlesztéséhez. Nemesnyár-nevelési vizsgálataiból gyűjtött anyaggal doktorált és szerzett kandidátusi fokozatot.

Az erdészek, a botanikusok és a természetvédők közötti szakmai párbeszéd egyik fő támogatója volt.

1983-ban az Erdészeti és

Faipari Egyetem tanszékvezető egyetemi tanára lett. A gyakorlatban és tudományos munkássága során szerzett korszerű ismereteit több száz erdőmérnök-hallgatónak adta át az erdészeti meteorológia és a termőhelyismeret-tan tárgykörében. Botanikai, erdőtipológiai, termőhelyi, nyártermesztési, természetvédelmi és génmegőrzési kutatásokban ért el nemzetközileg is elismert eredményeket. Tudományos publikációinak száma, melyek egy része az általa annyira kedvelt Kecskeméthez, a Kiskunsághoz kötődik, meghaladja a kétszázötvenet, valamint több könyv és jegyzet szerzője. Összefoglaló műként jelentette meg az Erdészeti termőhelyismeret-tan című könyvet, amely a mai napig egyetemi tankönyvként szolgál.

Az Országos Erdészeti Egyesületben is munkát vállalt különböző területeken. 1986-tól három cikluson keresztül volt a Soproni Helyi csoport elnöke. 1994-ben Bedő Albert-emlékérmet kapott, 2006-ban pedig a Magyar Köztársasági Érdemrend tiszti keresztje kitüntetésben részesült. Az OEE 2007-ben, Kecskeméten Tiszteletbeli tagjává választotta.

Sírhelye: Dr. Szodfridt István sírja a Balatonszemesi temetőben (8636 Balatonszemes, Kölcsey u. 16.) található.